

er Århus Kommunehospital, det er Hillerød Sygehus, og det er Rigshospitalet.

I de andre amter mangler overlægerne stadig væk bevilling fra amtskommunen til at kunne få penge til denne her livsforlængende og nødvendige behandling for brystkræftpatienter.

Så der er altså behov for, at 100-150 patienter får denne behandling, og hvis jeg spørger statsministeren om, hvor mange der får den i dag, så tror jeg statsministeren vil svare, at det kun er 8 eller 10 patienter.

Jeg vil sige til statsministeren: Der er mange patienter, der ikke får behandlingen.

Birthe Skaarup (DF):

Nu er det jo sådan, at mange brystkræftramte patienter ser frem til denne her behandling, netop fordi det er en antistofbaseret behandling for patienter med fremskreden brystkræft, og jeg kan oplyse statsministeren om, at det ikke er en rutinemæssig behandling. Eksempelvis har afdelingen på Århus Kommunehospital, der skal varetage denne her behandling, formelt ikke startet med behandling med Herceptin.

Man har så vurderet to patienter, der kunne få denne her behandling, men det er altså ikke en rutinemæssig behandling, og jeg vil blot høre: Er statsministeren klar over det?

Eva Kjer Hansen (V):

Efter det, der er sagt nu her af statsministeren, vil jeg gerne spørge: Mener statsministeren stadig væk, at mennesker kan få den behandling, som mennesker har brug for, her i landet?

Charlotte Antonsen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at der er relativt færre kvinder med brystcancer i Danmark, der får Herceptin, end kvinder i andre lande?

Med andre ord: Kan statsministeren endnu en gang bekræfte, at vi halter langt bagefter, når det drejer sig om cancerbehandling, og at det, at der ikke benyttes Herceptin, formentlig er én af forklaringerne på, at man lever kortere efter konstateret brystcancer i Danmark, end man gør i mange af de lande, vi ellers sammenligner os med?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Statsministeren? (Ophold). Nej. Så er spørgsmålet sluttet. Statsministeren ønsker ikke at svare mere. Så må jeg erklære spørgsmålet for afsluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1660

5) Til statsministeren af:

Jørgen Winther (V):

»Hvad er statsministerens holdning til, at overlæge Kamma Bertelsen stik imod statsministerens afgivne løfter fortsat her i februar 2001 hævder, at hun på kræftafdelingen ikke kan finde penge til Herceptin-behandling af brystkræftpatienter?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har fra Fyns Amt fået oplyst, at amtsrådet den 5. februar i år har behandlet den fynske kræftplan og afsat øgede bevillinger hertil. Herceptin er udtrykkeligt nævnt som noget af det, merbevillingen skal gå til.

Hvis overlæge Kamma Bertelsen fra Odense Universitetshospital endnu ikke har taget det i brug på sin afdeling, så er det i hvert fald ikke af økonomiske grunde, vil jeg sige til hr. Jørgen Winther.

Hvis Kamma Bertelsen mener det, bør hun nok tale med sin sygehusledelse eller sundhedsforvaltningen i Fyns Amt.

Og jeg vil foreslå hr. Jørgen Winther, at han taler med sin partifælle her i Folketinget, fru Ester Larsen. Jeg er sikker på, at fru Ester Larsen, som er formand for Sygehusudvalget i Fyns Amt, kan give en mere detaljeret oplysning om sagen, og ellers har jeg jo også min dygtige sundhedsminister.

Jørgen Winther (V):

Det glæder mig da, at statsministeren nu har fået en dygtig sundhedsminister. Det er jeg glad for.

Herudover vil jeg så sige, at der er situationer, hvor andre lande bruger det her præparat, Herceptin, betragtelig mere end Danmark. Der er kun fire amter, der er begyndt på det her. Der er mange danske patienter med brystkræft, som ikke får det her præparat. Pengene er ikke bevilget endnu.

Der er overlæger, der udtaler, at de ikke vil bruge det, fordi de ikke kan finde pengene til det.

Synes statsministeren, at det er et godt sundhedsvæsen, når Danmark halter ufatteligt bagud med henblik på behandlingen med Herceptin til